

Henryk Sienkiewicz

A mennyország kapujában

Kop, kop!

- Szent Péter! Nyisd ki az ajtót!
- Ki az?
- Én, a Szeretet.
- Milyen Szeretet?
- Keresztényi.

Szent Péter kissé megnyitotta a kapu szárnyait, de nem tárta ki őket, mert a tapasztalat nagy elővigyázatosságra tanította. Kiszólt a résen:

- Hát te meg mit keresel itt?
- Menedéket.
- Hogyhogy menedéket?
- Mert nincs hová menjek.
- Pedig megparancsolták, hogy a földön kell élned.
- De elűzték az emberek.
- Jóságos Istenem! Pár rossz ember miatt lemondtál szent szolgálatodról és az elhivatottságodról?
- Nem pár ember üldözött el, hanem a föld valamennyi nemzete.

Szent Péter kinyitotta a mennyország ajtaját, kilépett, és leült a bejárat melletti kőre.

- Hogyan történt? - kérdezte nyugtalanul. - Ó, de látom, nem egyedül érkezted.

Kiket hoztál magaddal?

- Lányaimat: a Méltányosságot, Könyörületet és Igazságot.
- Őket is elűzték?
- Igen. Nincs már helyünk a föld népei között.

- Folyton a föld népeiről beszélsz, de gondold csak meg: az emberek sokszor vétkeztek ellened, a népek szörnyű csatákat vívtak egymással, és te mégsem menekültél el tőlük.

- Az emberek vétkeztek, a népek szörnyű csatákat vívtak, de szívük mélyén meggyőződéssel hitték, hogy én vagyok életük alapja. Ez a hit hamuig égett. Nyoma sem maradt, így valójában nincs mit keresnem a földön.

- Honnan indult mindez? - kérdezte Szent Péter.

- A Keresztényi Szeretet kinyújtotta kezét a mélység fölött, s midőn már látni lehetett alant a viruló földgolyót, ujját egy sötét folt felé irányította:

- Onnét.

Szent Péter rászegezte tekintetét a sötét foltra, sokáig nézte, majd megszólalt:

- Látok egy... várost, benne és környékén számtalan szobrot...

- Annak szobrait, kinek neve Gyűlölet.

- Igen... Megismerem... Ez ő... és megértelek.

- Engedj be hát, Szent Kulcsár.

- Azonnal. Csak még annyit mondj, próbálkoztál-e másfelé elmenni?

- Nyugatra mentem, de ott az egész ország érdekcsoportokra oszlott, ahol testvér a testvért így gyűlöli, számomra nincs menedék.

- Messzebb is mehettél volna - túl a tengeren.

- Nem volt pénzem.

- És a Gyűlölet városával ellentétes irányba?

- Nem volt... útlevelem.

- Sehová sem mehettél?

- Sehová.

- S ha a Megfeszített újra a földre akarna szállni?..

- Ó Szent Péter, nem engednék őt be, vagy kigúnyolnák.

Egy pillanatra csend lett, majd az Apostol felemelte fejét, és szomorú csodálkozással fordult a Keresztényi Szeretet felé:

- De mondd meg végre, mi pótolja majd nekik az ő tanítását és téged?

Így válaszolt:

- Úgy mondják, hogy az árupiac.